

Genesis 14:1-15:21

(1) Now, when King Amraphel of Shinar, King Arioch of Ellasar, King Chedorlaomer of Elam, and King Tidal of Goiim (2) made war on King Bera of Sodom, King Birsha of Gomorrah, King Shinab of Admah, King Shemeber of Zeboiim, and the king of Bela, which is Zoar, (3) all the latter joined forces at the Valley of Siddim, now the Dead Sea. (4) Twelve years they served Chedorlaomer, and in the thirteenth year they rebelled. (5) In the fourteenth year Chedorlaomer and the kings who were with him came and defeated the Rephaim at Ashteroth-karnaim, the Zuzim at Ham, the Emim at Shaveh-kiriathaim, (6) and the Horites in their hill country of Seir as far as El-paran, which is by the wilderness. (7) On their way back they came to En-mishpat, which is Kadesh, and subdued all the territory of the Amalekites, and also the Amorites who dwelt in Hazazon-tamar. (8) Then the king of Sodom, the king of Gomorrah, the king of Admah, the king of Zeboiim, and the king of Bela, which is Zoar, went forth and engaged them in battle in the Valley of Siddim: (9) King Chedorlaomer of Elam, King Tidal of Goiim, King Amraphel of Shinar, and King Arioch of Ellasar—four kings against those five. (10) Now the Valley of Siddim was dotted with bitumen pits; and the kings of Sodom and Gomorrah, in their flight, threw themselves into them, while the rest escaped to the hill country. (11) [The invaders] seized all the wealth of Sodom and Gomorrah and all their provisions, and went their way. (12) They also took Lot, the son of Abram's brother, and his possessions, and departed; for he had settled in Sodom. (13) A fugitive brought the news to Abram the Hebrew, who was dwelling at the terebinths of Mamre the Amorite, kinsman of Eshkol and Aner, these being Abram's allies. (14) When Abram heard that his

בראשית י"ד:א-ט"ו:כ"א

(א) ויהי בימי אמרפל מלך־שנער אריוך מלך־אלסר כדרלעמר מלך־עילם ותדעל מלך־גוים: (ב) עשו מלחמה את־ברע מלך־סדם ואת־ברשע מלך־עמרה שנאב | מלך־אדמה ושמאבר מלך־[צבויים] ומלך־בלע היא־צער: (ג) כל־אלה חברו אל־עמק השדים הוא ים המלח: (ד) שתים עשרה שנה עבדו את־כדרלעמר ושלש־עשרה שנה מרדו: (ה) ובארבע עשרה שנה בא כדרלעמר והמלכים אשר אתו ויכו את־רפאים בעשתרת קרננים ואת־הזוזים בהם ואת האימים בשוה קריתים: (ו) ואת־החרי בהררם שעיר עד איל פארן אשר על־המדבר: (ז) וישבו ויבאו אל־עיו משפט הוא קדש ויכו את־כל־שדה העמלקי וגם את־האמרי הישב בחצצן תמר: (ח) ויצא מלך־סדם ומלך־עמרה ומלך־אדמה ומלך־[צבויים] בעמק השדים: (ט) את כדרלעמר מלך־עילם ותדעל מלך־גוים ואמרפל מלך־שנער ואריוך מלך־אלסר ארבעה מלכים את־החמשה: (י) ועמק השדים בארת בארת חמר וינסו מלך־סדם ועמרה ויפלו־שמה והנשארים הרה נסו: (יא) ויקחו את־כל־רכש סדם ועמרה ואת־כל־אכלם וילכו: (יב) ויקחו את־לוט ואת־רכשו בן־אחי אברם וילכו והוא ישב בסדם: (יג) ויבא הפליט ויגד לאברם העברי והוא שכן באלני ממרא האמרי אחי אשכל ואחי ענר והם בעלי ברית־אברם: (יד) וישמע אברם כי נשבה אחיו וירק את־חניכיו ילידי ביתו שמנה עשר ושלש מאות וירדף עד־דן: (טו) ויחלק עליהם | לילה הוא ועבדיו ויכם וירדפם עד־חובה אשר משמאל לדמשק: (טז) וישב

kinsman's [household] had been taken captive, he mustered his retainers, born into his household, numbering three hundred and eighteen, and went in pursuit as far as Dan. (15) At night, he and his servants deployed against them and defeated them; and he pursued them as far as Hobah, which is north of Damascus. (16) He brought back all the possessions; he also brought back his kinsman Lot and his possessions, and the women and the rest of the people. (17) When he returned from defeating Chedorlaomer and the kings with him, the king of Sodom came out to meet him in the Valley of Shaveh, which is the Valley of the King. (18) And King Melchizedek of Salem brought out bread and wine; he was a priest of God Most High. (19) He blessed him, saying, "Blessed be Abram of God Most High, Creator of heaven and earth. (20) And blessed be God Most High, Who has delivered your foes into your hand." And [Abram] gave him a tenth of everything. (21) Then the king of Sodom said to Abram, "Give me the persons, and take the possessions for yourself." (22) But Abram said to the king of Sodom, "I swear to יהוה, God Most High, Creator of heaven and earth: (23) I will not take so much as a thread or a sandal strap of what is yours; you shall not say, 'It is I who made Abram rich.' (24) For me, nothing but what my servants have used up; as for the share of the parties who went with me—Aner, Eshkol, and Mamre—let them take their share." (1) Some time later, the word of יהוה came to Abram in a vision: "Fear not, Abram, I am a shield to you; Your reward shall be very great." (2) But Abram said, "O lord יהוה, what can You give me, seeing that I shall die childless, and the one in charge of my household is Dammesek Eliezer!" (3) Abram said further, "Since You have granted me no offspring, my steward will be my heir." (4) The word of יהוה came to him in reply, "That one shall not be your heir; none but your very own issue shall be your heir." (5) [Then in the vision, God] took him outside and said, "Look toward heaven and count the stars, if you are able to count them"—continuing,

את כל־הרכש וגם את־לוט אחיו ורכשו השיב וגם את־הנָשִׁים ואת־העַם: (י) וַיֵּצֵא מֶלֶךְ־סֹדֶם לִקְרֹאתוֹ אַחֲרַי שׁוּבוּ מֵהַכּוֹת אֶת־כְּדֻרְלַעְמֹר וְאֶת־הַמְּלָכִים אֲשֶׁר אִתּוֹ אֶל־עַמְקִי שׁוּהוּ הוּא עִמָּךְ הַמֶּלֶךְ: (יח) וּמִלְכֵי־צָדֶק מֶלֶךְ שָׁלֹם הוֹצִיא לָחֶם וַיֵּין וְהוּא כֹהֵן לְאֵל עֵלְיוֹן: (יט) וַיְבַרְכֵהוּ וַיֹּאמֶר בְּרוּךְ אַבְרָם לְאֵל עֵלְיוֹן קִנְיָה שְׂמִים וְאָרֶץ: (כ) וּבְרוּךְ אֵל עֵלְיוֹן אֲשֶׁר־מָגֵן צָרִיךָ בַיָּדָךְ וַיִּתְּנוּ־לְךָ מַעֲשֶׂר מִכֹּל: (כא) וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ־סֹדֶם אֶל־אַבְרָם תּוֹלֵי הַנְּפֹשׁ וְהַרְכָּשׁ קַח־לָךְ: (כב) וַיֹּאמֶר אַבְרָם אֶל־מֶלֶךְ סֹדֶם הִרְמַתִּי יָדִי אֶל־יְהוָה אֵל עֵלְיוֹן קִנְיָה שְׂמִים וְאָרֶץ: (כג) אִם־מַחֲוֹט וְעֵד שְׁרוּף־נֶעַל וְאִם־אֶקַּח מִכָּל־אֲשֶׁר־לָךְ וְלֹא תֹאמַר אֲנִי הֵעֵשְׂרַתִּי אֶת־אַבְרָם: (כד) בַּלְעֲדֵי רַק אֲשֶׁר אָכְלוּ הַנְּעָרִים וְחִלַּק הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר הִלְכּוּ אִתִּי עֲנֹר אֲשַׁכַּל וּמִמָּרָא הֵם יִקְחוּ חֵלְקָם: {ס} (א) אַחַר | הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה הָיָה דְבַר־יְהוָה אֶל־אַבְרָם בְּמַחֲזָה לֵאמֹר אֶל־תִּירָא אַבְרָם אֲנֹכִי מִגֵּן לָךְ שְׁכַרְךָ הִרְבֵּה מְאֹד: (ב) וַיֹּאמֶר אַבְרָם אֲדֹנָי יְהוִה מִה־תִּתְּנוּ־לִי וְאֲנֹכִי הוֹלֵךְ עֲרִירִי וּבֹן־מִשְׁק בֵּיתִי הוּא דִמְשַׁק אֶלְעִעֹזֹר: (ג) וַיֹּאמֶר אַבְרָם הֵן לִי לֹא נִתְּתָה זָרַע וְהִנֵּה בֶן־בֵּיתִי יוֹרֵשׁ אֹתִי: (ד) וְהִנֵּה דְבַר־יְהוָה אֵלָיו לֵאמֹר לֹא יִירָשְׁךָ זֶה כִּי־אִם אֲשֶׁר יֵצֵא מִמֶּנִּי הוּא יִירָשֶׁךָ: (ה) וַיּוֹצֵא אֹתוֹ הַחוּצָה וַיֹּאמֶר הִבְטַחְנָה הַשָּׁמַיְמָה וּסְפֹר הַכּוֹכָבִים אִם־תּוּכַל לְסַפֵּר אֹתָם וַיֹּאמֶר לוֹ כֹּה יִהְיֶה זַרְעֶךָ: (ו) וְהָאֱמֹן בֵּיהוָה וַיַּחֲשֹׁבֶהָ לוֹ צְדָקָה: (ז) וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲנִי יְהוָה אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ מֵאוּר כַּשְׂדִּים לָתֵת לְךָ אֶת־הָאָרֶץ הַזֹּאת לְרִשְׁתָּהּ: (ח) וַיֹּאמֶר אֲדֹנָי יְהוִה בְּמָה אֲדַע כִּי אִירָשְׁנָה: (ט) וַיֹּאמֶר אֵלָיו קַחְהָ לִּי עֲגֹלָה מְשֻׁלֶּשֶׁת וְעֵז מְשֻׁלֶּשֶׁת וְאֵיל מְשֻׁלֶּשׁ וְתֹר וְגוֹזֹל: (י) וַיִּקַּח־לוֹ אֶת־כָּל־אֵלֶּה וַיְבַתֵּר אֹתָם בְּתוֹךְ וַיִּתֵּן אִישׁ־בְּתָרוֹ לִקְרֹאת רַעְיוֹ וְאֶת־הַצֹּפֵר לֹא בָתָר: (יא) וַיֵּרֵד הָעֵיט עַל־הַפְּגָרִים וַיֵּשֶׁב אֹתָם אַבְרָם: (יב) וַיְהִי הַשָּׁמַשׁ לְבוֹא וַתִּרְדָּמָה נְפִלָה עַל־אַבְרָם וְהִנֵּה

“So shall your offspring be.” (6) And he put his trust in יהוה, who reckoned it to his merit. (7) Then [God] said to him, “I am יהוה who brought you out from Ur of the Chaldeans to assign this land to you as a possession.” (8) And he said, “O lord יהוה, how shall I know that I am to possess it?” (9) Came the reply, “Bring Me a three-year-old heifer, a three-year-old she-goat, a three-year-old ram, a turtledove, and a young bird.” (10) He brought all these and cut them in two, placing each half opposite the other; but he did not cut up the bird. (11) Birds of prey came down upon the carcasses, and Abram drove them away. (12) As the sun was about to set, a deep sleep fell upon Abram, and a great dark dread descended upon him. (13) And [God] said to Abram, “Know well that your offspring shall be strangers in a land not theirs, and they shall be enslaved and oppressed four hundred years; (14) but I will execute judgment on the nation they shall serve, and in the end they shall go free with great wealth. (15) As for you, You shall go to your ancestors in peace; You shall be buried at a ripe old age. (16) And they shall return here in the fourth generation, for the iniquity of the Amorites is not yet complete.” (17) When the sun set and it was very dark, there appeared a smoking oven, and a flaming torch which passed between those pieces. (18) On that day יהוה made a covenant with Abram: “To your offspring I assign this land, from the river of Egypt to the great river, the river Euphrates— (19) the Kenites, the Kenizzites, the Kadmonites, (20) the Hittites, the Perizzites, the Rephaim, (21) the Amorites, the Canaanites, the Girgashites, and the Jebusites.”

אִמָּה חֲשָׁכָה גְדֹלָה נִפְלְתָ עָלָיו: (יג) וַיֹּאמֶר לְאַבְרָם
 יֵדַע תְּדַע כִּי־אֲנִי | יְהוָה זֹרְעוֹ בְּאֶרֶץ לֹא לָהֶם וְעַבְדוּם
 וְעָנּוּ אֹתָם אַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה: (יד) וְגַם אֶת־הַגֹּי אֲשֶׁר
 יַעֲבֹדוּ דָן אֲנִכִי וְאַחֲרֵי־כֵן יֵצְאוּ בְּרַכְשׁ גְּדוֹל: (טו) וְאַתָּה
 תָּבוֹא אֶל־אַבְתְּיךָ בְּשָׁלוֹם תִּקְבֹּר בְּשֵׂיבָה טוֹבָה: (טז)
 וְדוֹר רְבִיעִי יָשׁוּבוּ הֵנָּה כִּי לֹא־שָׁלֵם עֲוֹן הָאֱמֹרִי
 עַד־הַנְּהַ: (יז) וַיְהִי הַשְּׁמֶשׁ בָּאָה וְעָלְטָה הָהָה וְהַיָּה
 תִּנּוֹר עֵשֶׂן וְלִפְיֵד אֵשׁ אֲשֶׁר עָבַר בֵּין הַגְּזֹרִים הָאֵלֶּה:
 (יח) בַּיּוֹם הַהוּא כָּרַת יְהוָה אֶת־אַבְרָם בְּרִית לֵאמֹר
 לְזֹרְעוֹ נָתַתִּי אֶת־הָאֶרֶץ הַזֹּאת מִנְּהַר מִצְרַיִם עַד־הַנְּהַר
 הַגָּדֹל נְהַר־פָּרָת: (יט) אֶת־הַקְּנִזִי וְאֶת־הַקְּנִזִי וְאֶת־
 הַקְּדִמְנִי: (כ) וְאֶת־הַחִתִּי וְאֶת־הַפְּרִזִי וְאֶת־הַרְפָּאִים: (כא)
 וְאֶת־הָאֱמֹרִי וְאֶת־הַפְּנִעִזִי וְאֶת־הַגְּרִגְשִׁי וְאֶת־הַיְבוּסִי:
 {ס}